

felte af de Ting, som den ærede Landsthingsmand (Bloug) har anført. Saavidt jeg erindrer, sagde jeg ikke, at de to Forsatninger kunde godt gaae, jeg sagde vist noget lignende, som at det var meget fjedeligt, besværligt og vanskeligt, men jeg sagde ogsaa, eller idetmindste meente, at af to onde Ting valgte jeg det mindste Onde, og naar den ærede Landsthingsmand som den største Fare derved omtalte, at disse to Forsatninger gavede Anledning til at fiske i røvt Vand, kan jeg ikke nægte, at jeg ogsaa har en Skjælm bag Dret derved, fordi jeg troer, at naar de to Forsatninger gik i nogen Tid, saa skulde det ende med, at 5te Junigrundloven kom tilbage i sit fulde Omfang. Naar endelig den ærede Landsthingsmand badlede vore Meningsfæller for, at de ikke vare gaaede ind paa det første Forslag til Landsthingets Sammensætning, idet vi saa havde havt et meget bedre Landsthing, saa indrømmer jeg det, men det kunde jo ikke have nyttet os noget at faae et bedre, naar vi heller ikke vare fornøiede med det. Dernæst talte han om, at kun $\frac{1}{3}$ af Myndigheden laa under Rigsdagen, men jeg talte jo udtrykkelig om de borgerlige Friheder, og der ligger jo den hele Myndighed hos Rigsdagen; Myndigheden over disse Friheder deles jo slet ikke med Rigsraadet, saa med Hensyn til dem kan der jo slet ikke være Tale om, at Rigsdagen kun har $\frac{1}{3}$ af sin Myndighed. Dernæst talte den ærede Taler om, at jeg havde brugt vulgære Udtryk, og at mit Foredrag smagte af Reisesjalden. Jeg erindrer ikke, at jeg har brugt saadanne Udtryk, men jeg omtalte nogle andre Udtryk, som vare brugte om de folkelige Møder, og som jeg unægtelig kaldte og kalder endnu en Forhaanelse af hele Jyllands Befolkning. Naar man siger om den hele jydste Befolkning, at den er nedsunken i den dybeste Materialisme og savner al Sands for ideale Interesser ... (Stemmer: Hvem siger det?) Det er skrevet i et stort kjøbenhavns Blad, og det har forundret mig, at Ingen har taget til Gjemæle derimod fra den Side, hvorfra det er fremkommet, og jeg kan sige dertil, at der er maafee Intet, der har bidraget saameget til, at jeg gik med, som netop fordi denne Skildring af Thyerne oprørte mig, og jeg meente, der

var Trang til, at det blev sagt her i Kjøbenhavn, at en saadan Skildring af Thyerne ikke stemte med Sandheden. Hvis det virkelig var saa, at Thyerne vare, som de ere skildrede, var det jo ikke muligt at løfte dem op til dem, som staae saa høit oppe over dem, men den Erfaring har jeg nu gjort, at de lade sig løfte, men løfte, ikke fordi Nogen staaer saa forfærdelig høit oppe over dem, men fordi der ligger gode Kræfter paa Bunden, som vare behøve et Stød for at komme tillive. Jeg veed jo nok, at man taler om, at Bonden staaer langt, dybt under de Høllærde, men naar Thyerne have taget disse Angreb paa dem meget sagtmodigt og egentlig smilet ad det Hele, saa er det, fordi de bryde sig ikke om, hvad Kjøbenhavnerne sige om dem, men tænke som saa og sige med et smørret Smil: Ja, Bonden er ingen Gaas, fordi han er graa. (Stærk Latter og Høsten).

Formanden: Det ærede Thing vil vistnok have sølt, navnlig de Medlemmer, som med en vis Interesse og naturligt Instinct gjøre den Art Sagttagelser, at Formanden meget nødig griber ind, hvor der blot er Spørgsmaal om Tilstedesættelse af Sinagens Forbringere eller om en streng Sagttagelse af Grændserne for det foreliggende Forhandlingsomraade; men det er ganske vist i Haab om, at Thingets Medlemmer selv ville hjælpe Formanden til at kunne vedligeholde denne Tilbageholdenhed.

J. Andersen: Der er fremkommet en Dtring, til hvilken jeg dog troer, at jeg maa gjøre en Modbemærkning. Naar det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Bloug) nemlig kaldte det foreliggende Forslag en Overenskomst mellem de store og de smaa Bønder, troer jeg ikke, at dette er fuldkommen correct, og naar han lægger Mærke til, hvor Modstanden mod Forslaget egentlig findes, vil han vistnok selv see, at det netop er hos de smaa Bønder. Jeg er en af disse, og jeg troer derfor, det maa være mig tilladt at gjøre opmærksom paa, at den nævnte Betegnelse er urigtig, og at det kun var den mindste Deel af de smaa Bønder, men fornemmelig Nogle, der kaldte sig Bønder, men som i Virkeligheden ikke ere det, der sluttede Overenskomsten. — Da jeg har faaet